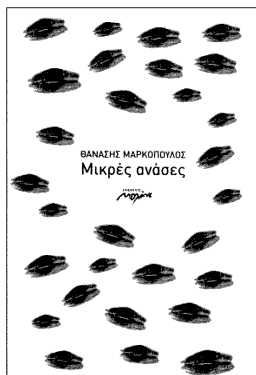

Θανάσης Μαρκόπουλος
Μικρές ανάσες
 Ποιήματα
 Εκδόσεις Μελάρι
 Αθήνα 2010, σελ. 52

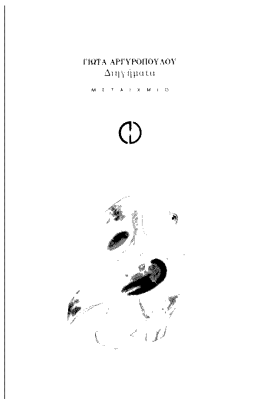

Εφτά συλλογές ποιημάτων, τρεις μελέτες και έναν τόμο με κείμενα κριτικής έχει στο ενεργητικό του ο φιλόλογος **Θανάσης Μαρκόπουλος** (Κοζάνη, 1951). Για την ποίησή του ο **Ιγνάτιος Χουβαρδάς** έχει γράψει:

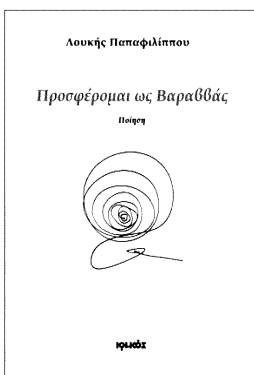
«Το μοτίβο που κυριαρχεί είναι η κάθοδος προς τον κάτω κόσμο, όμως εδώ ο μεταβατικός τόπος συνάντησης των μορφών είναι ένα μαγνητικό πεδίο περιδίλησης, όπου η ζωή με το φορτίο της αντιπαλεύει το αίνιγμα του θανάτου. Ο ποιητής εκκινεί από την πραγματικότητα, αλλά το ποίημα αφορά το υποσυνείδητο, το χάρο, όπου οι μορφές ρευστοποιούνται ποικιλόμορφα, ανοίγοντας διάπλατα τον ορίζοντα της δυναμικότητας. Κατά τη γνώμη μου, ο Μαρκόπουλος είναι ένας μεταίχμακός ποιητής, αποτυπώνει το συνοριακό χάρο ανάμεσα σ' αυτό που βλέπω κι αυτό που με κοιτάζει, σ' αυτό που επιχειρώ να καθορίσω τις διαστάσεις του και σ' αυτό που με παραπλανά και με σαγηνεύει.»

Η συλλογή στεγαάζει 35 ποιήματα. Αντιγράφουμε την «Κόκκινη στάχτη»:

«Με την ανάληψη των καθηκόντων / είπε ως νέος διαχειριστής ν' αλλάξει το κλίμα / τον ύπνο των ενοίκων να τaráξει / κι αντίστροφα ένα ποίημα στα διερχόμενα βλέμματα // «Κόκκιν'» αχειλί επιήλθα κι έβαψε το δικό μου» // Την άλλη μέρα / μια όμορφη γυναίκα πυρπολούσε το ποίημα / κι άφηνε πίσω της κόκκινη στάχτη // Έκτοτε είναι αυτός που έχασε τον ύπνο του / αναζητώντας τα χείλη της / με δίδην διάφορες ερωτήσεις και καθόδους τυχαίες / στην είσοδο της πολυκατοικίας / στον κήπο στον καυσόδορο / στο σκοτεινό υπόγειο της φοβερής λαχτάρας»

Λουκίας Παπαφίλιππου
Προσφέρομαι ως Βαραββάς
 Ποιήματα
 Εκδόσεις Ιωλκός
 Αθήνα 2010, σελ. 192

Ο Λουκίας Παπαφίλιππου, γεννημένος το 1937 στην Ποταμιά Κύπρου, έχει στο ενεργητικό του πλούσια πνευματική και όχι μόνο δράση. Παιδί των ταράχων χρόνων του αιώνα που πέρασε, διαμόρφωσε την

ποιητική του προσωπικότητα με στίχους που κέρδιαν γρήγορα την εμπιστοσύνη της Κριτικής. Στη νέα συλλογή του με τον τίτλο «Προσφέρομαι ως Βαραββάς» αυτοαποκαλύπτει και αυτοαναλύει καταστάσεις και γεγονότα που σημάδεψαν την εποχή μας. Ξεχωριστές είναι οι στιγμές του έρωτα, της αγάπης, της φιλίας και του πόνου. Τα ποιήματά του, στο σύνολό τους, ολιγόστιχα, αποτυπώνουν μεγάλες στιγμές του ανθρώπου, συναγωνίζονται και στοιχειοθετούν μια πραγματικότητα στο σύνολό της χωρίς πτοπάθεια, αλλά με περηφάνια και εγκαρτέρηση. Και όλα αυτά φιλικά και μειλικά.

Η ποίηση του Λουκία Παπαφίλιππου αγγίζει όλα τα μεγάλα προβλήματα, δεν ασφυκτά και δεν περιορίζεται και δε θέλει να περιοριστεί σε πλαίσια προσωπικής ιστορίας.

Ως μικρό δείγμα γραφής παραθέτουμε το ποίημα με τον τίτλο «Εδώ φοβούνται να γεράσουν»:

«Εδώ φοβούνται να γεράσουν. / Καρφώνονται / Κάπου μεταξύ πενήνια, εξήντα, εβδομήντα / και πεθαίνουν / καμακασμένοι από μια κλιμακίτιο / που δε γνώρισαν // ένοχοι / ξεθεύονται / συμβατικά // και γυρίζουν / σε θρανιά / να διδαχθούν / για δεύτερη φορά / την αμάθειά τους»

Γιώτα Αργυροπούλου
Διηγήματα
 Ποιήματα
 Εκδόσεις Μεταίχμο
 Αθήνα 2010, σελ. 75

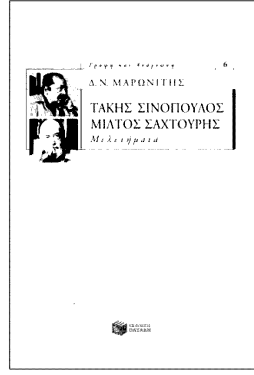
Τα «Διηγήματα», μικρά αλλά και εκτενέστερα ποιήματα αφηγηματικού χαρακτήρα, μεταφέρουν στην ποίηση ερωτήματα της ύπαρξης γύρω από τα μικρά και τα αιώνια, τα καθημερινά και τα αρχέτυπα, γύρω από το χρόνο και το θάνατο, μα και την αφθαρσία της ποίησης και του μέλους.

Με στέρεα αλλά και υποβλητική λυρική γλώσσα, δοκιμασμένη από την ποιήτρια στις προηγηθεί-

ες συλλογές της, «στοιχειογραφία της άνοιξης» και «Νερά απαρηγόρητα», στα «Διηγήματα» ψηφίδες του συλλογικού μας παρελθόντος, αρχειατικού και αειφόρου, διευρύνουν και ολοκληρώνουν το θεματικό κύκλο που άνοιξε η φιλόλογος **Γιώτα Αργυροπούλου** με την προηγούμενη ποιητική της κατάθεση.

Μικρό δείγμα γραφής: «Νεανικές φωνές μέσα στο μεσημέρι / τηλεφώνουν προσφέρουν / δωρεάν χρόνο ομιλίας / προσφέρουν όλο και περισσότερο / δωρεάν χρόνο ομιλίας. // Μα εγώ θέλω μονάχα χρόνο. / θέλω σκέτο Χρόνο.»

Δημήτρης Μαρωνίτης
Τάκης Σινόπουλος - Μίλτος Σαχτούρης
 Μελετήματα
 Εκδόσεις Πατάκη
 Αθήνα 2009, σελ. 152

Στη σειρά «Γραφή και ανάγνωση» των εκδόσεων «Πατάκη» κυκλοφόρησε ο έκτος τόμος με μελέτες του γνωστού φιλόλογου και συγγραφέα **Δημήτρη Μαρωνίτη**, για τους ποιητές **Τάκη Σινόπουλο** και **Μίλτο Σαχτούρη**. Διαβάζουμε οριστικά:

Η σειρά επιγράφεται «Γραφή και Ανάγνωση», δηλώνοντας προγραμματική επιμονή σ' αυτό το ζεύγος που ζευγαρώνει τον ποιητή με τον αναγνώστη κάτω από τη στέγη της διάχυτης ποίησης, που ευτυχώς δεν είναι προνόμιο κανενός. Αδύλωτη ωστόσο παραμένει μια άλλη σύζευξη, που συνεχίζει λίγο - πολύ όλα τα μελετήματα: η αμοιβαίοτητα προφορικού και γραπτού λόγου, η οποία έτσι κι αλλιώς υπόκειται σε κάθε καλό ποίημα. Αντίστοιχα, τα περισσότερα μελετήματα έχουν την αρχική αφορμή τους στην προφορική διδασκαλία, όπου ο δάσκαλος και ο μαθητής εναλλάσσουν συνεχώς το λόγο και το ρόλο τους.

Το έκτο βιβλιόριο της σειράς προέκυψε εξ αρχής δίδυμο. Όχι βέβαια για να υποτιμηθεί η αξία των δύο ποιητών, σε σύγκριση με τους άλλους πέντε, στους οποίους αναλογεί αθέμιτο μερίδιο στον καθένα. Μάλλον γιατί η μέθοδος της σύζευξης ταιριάζει περισσότερο στους ποιητές της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς, όπου, για λόγους ιστορικής συγκυρίας, υπήρχε συχνότερη και εντονότερη η βιοτική και ποιητική φιλοτιμία.

Σ' αυτό, πάντως, το δυαδικό πλαίσιο αρμόζουν καλύτερα ο **Τάκης Σινόπουλος** και ο **Μίλτος Σαχτούρης**, τόσο με τις αναλογικές τους ομοιότητες όσο και με τις ουσιαστικές τους διαφορές. Παράδειγμα πρόχειρο, η βιολογική τους καμπύλη: σχεδόν ταυτόχρονη γέννηση, αλλά ασύμμετρο τέλος (1981 του ενός, 2005 του άλλου). Ανάλογα ζυγίζονται και αντιζυγίζονται οι δύο ποιητές και άλλα κρίσιμα επίπεδα, με προέκταση την πολιτική και την ποιητική τους πορεία, που άλλοτε και αλλού προσδοκία συγκλίνει, άλλοτε και αλλού χαρακτηριστικά αποκλίνει.